

TARPTAUTINIS EKONOMINIŲ, SOCIALINIŲ IR KULTŪRINIŲ TEISIŲ PAKTAS*

Valstybės, šio Pakto Šalys,
atsižvelgdamos į tai, kad pagal Jungtinių Tautų Chartijoje išdėstytus principus visų žmonijos narių orumo ir lygių bei neatimamų teisių pripažinimas yra laisvės, teisingumo ir taikos pasaulyje pagrindas,

pripažindamos, kad šios teisės kyla iš prigimtinio žmogaus asmenybės orumo,
pripažindamos, kad pagal Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją laisvos žmogaus asmenybės, kuri naudojasi pilietinėmis bei politinėmis laisvėmis ir yra atsikračiusi baimės bei skurdo pančių, idealas gali būti įgyvendintas tik sudarius sąlygas kiekvienam žmogui naudotis savo pilietinėmis ir politinėmis bei ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis,

atsižvelgdamos į tai, kad Jungtinių Tautų Chartija įpareigoja valstybes skatinti visuotinai gerbti žmogaus teises bei laisves ir jų laikytis,

suvoikdamos, jog kiekvienas konkretus asmuo, turėdamas pareigų kitiems ir tai bendruomenei, kuriai jis priklauso, privalo stengtis skatinti įtvirtinti šiame Pakte pripažįstamas teises ir siekti, kad jų būtų laikomasi,

s u s i t a r ė dėl šių straipsnių:

I DALIS

1 straipsnis

1. Visos tautos turi apsisprendimo teisę. Remdamosi šia teise, jos laisvai nustato savo politinį statusą ir laisvai vykdo savo ekonominę, socialinę ir kultūrinę plėtrą.

2. Siekdamos savo tikslų, visos tautos gali laisvai naudotis savo gamtos turtais ir ištekliais, nepažeisdamos jokių įsipareigojimų, atsirandančių dėl tarptautinio ekonominio bendradarbiavimo, grindžiamo abipusės naudos principu, ir iš tarptautinės teisės. Jokiais atvejais nė iš vienos tautos negalima atimti jai priklausančių pragyvenimo lėšų.

3. Valstybės, šio Pakto Šalys, įskaitant valstybes, atsakingas už nesavarankiškų ir globojamų teritorijų valdymą, laikydamosi Jungtinių Tautų Chartijos nuostatų skatina įgyvendinti apsisprendimo teisę ir šią teisę gerbia.

II DALIS

2 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šio Pakto Šalis, įsipareigoja tiek savo pastangomis, tiek pasinaudodama tarptautine pagalba ir bendradarbiavimu, ypač ekonomikos ir technikos srityse, imtis, kiek daugiausia leidžia jos ištekliai, visų atitinkamų, svarbiausia, teisinių priemonių, kad šiame Pakte pripažįstamos teisės palaipsniui būtų visiškai įgyvendintos.

2. Valstybės, šio Pakto Šalys, įsipareigoja užtikrinti, kad šiame Pakte išdėstytos teisės bus įgyvendinamos be jokio diskriminavimo dėl rasės, odos spalvos, lyties, kalbos, religijos, politinių arba kokių nors kitų įsitikinimų, tautybės ar socialinės kilmės, turtinės padėties, gimimo ar dėl kokie nors kito požymio.

3. Besivystančios šalys, deramai atsižvelgdamos į žmogaus teises ir į savo šalies ekonomiką, gali nustatyti, kiek jos šiame Pakte pripažįstamas ekonomines teises užtikrins asmenims, kurie nėra jų piliečiai.

3 straipsnis

* Lietuvos Respublikai įsigaliojo 1992 m. vasario 20 d.

Valstybės, šio Pakto Šalys, įsipareigoja užtikrinti vyrams ir moterims lygias teises naudotis visomis šiame Pakte išvardytomis ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis.

4 straipsnis

Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta, kad numatytas pagal šį Paktą teises valstybė gali apriboti įstatymu tik tiek, kiek toks apribojimas atitinka šių teisių pobūdį ir tik visuotinės gerovės skatinimo demokratinėje visuomenėje tikslais.

5 straipsnis

1. Jokia šio Pakto nuostata negali būti aiškinama kaip numatanti kokios nors valstybės, kokios nors grupės ar kokio nors asmens teisę vykdyti kokią nors veiklą arba atlikti kokius nors veiksmus, kuriais siekiama panaikinti kokias nors šiame Pakte pripažintas teises ar laisves arba jas apriboti labiau, negu numatyta šiame Pakte.

2. Negali būti leidžiama kaip nors apriboti ar sumažinti pagrindines žmogaus teises, pripažintas ar galiojančias pagal kokios nors šalies įstatymus, konvencijas, taisykles ar papročius, ta dingstimi, kad šis Paktas tokių teisių nepripažįsta ar jas pripažįsta mažesniu mastu.

III DALIS

6 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta teisę į darbą, apimančią kiekvieno žmogaus teisę gauti galimybę užsidirbti pragyvenimui darbu, kurį jis laisvai pasirenka arba kurį dirbti jis laisvai sutinka, ir imasi reikiamų priemonių šiai teisei apsaugoti.

2. Priemonės, kurių kiekviena valstybė, šio Pakto Šalis, imasi šiai teisei visiškai įgyvendinti, apima techninį ir profesinį orientavimą ir mokymo programas, strategiją ir metodus, taikomus siekiant tolygios ekonominės, socialinės ir kultūrinės plėtros ir visiško bei produktyvaus užimtumo, kad būtų apsaugotos asmens pagrindinės politinės ir ekonominės laisvės.

7 straipsnis

Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta kiekvieno žmogaus teisę į teisingas ir palankias darbo sąlygas, kurios visų pirma užtikrintų:

- a) atlyginimą, visiems darbuotojams užtikrinantį mažų mažiausiai:
 - i) teisingą darbo užmokestį ir vienodą apmokėjimą už lygiavertį darbą be jokio skirtumo, visų pirma moterims užtikrinant ne prastesnes darbo sąlygas nei tos, kurias turi vyrai, ir vienodą apmokėjimą už vienodą darbą;
 - ii) deramą pragyvenimą jiems patiems ir jų šeimoms pagal šio Pakto nuostatas;
- b) darbo sąlygas, atitinkančias saugos ir higienos reikalavimus;
- c) vienodą visiems galimybę būti pakeliamiems darbe į atitinkamas aukštesnes pareigas atsižvelgiant vien į darbo stažą ir kompetenciją;
- d) poilsį, laisvalaikį bei pagrįstą darbo laiko apribojimą ir mokamas įprastines atostogas, taip pat apmokėjimą už darbą valstybinių švenčių dienomis.

8 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, įsipareigoja užtikrinti:

a) kiekvieno žmogaus teisę steigti profesines sąjungas ar stoti į pasirinktą profesinę sąjungą savo ekonominiams bei socialiniams interesams tenkinti ir apsaugoti su vienintele sąlyga, kad būtų laikomasi atitinkamos organizacijos nustatytų taisyklių. Naudojimuisi šia teise negali būti taikomi

jokie apribojimai, išskyrus tuos, kuriuos numato įstatymas ir kurie demokratinėje visuomenėje būtini valstybės saugumo ar viešosios tvarkos interesais arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti;

b) profesinių sąjungų teisę steigti nacionalines federacijas arba konfederacijas ir šių teisę kurti tarptautines profesinių sąjungų organizacijas arba įstoti į tokias organizacijas;

c) profesinių sąjungų teisę vykdyti savo veiklą nekliudomai, be jokių apribojimų, išskyrus tuos, kuriuos numato įstatymas ir kurie būtini demokratinėje visuomenėje valstybės saugumo ar viešosios tvarkos interesais arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti;

d) teisę streikuoti, kuria naudojamosi pagal kiekvienos šalies įstatymus.

2. Šis straipsnis nekliudo taikyti teisėtų naudojimosi šiomis teisėmis apribojimų asmenims, tarnaujantiems ginkluotosiose pajėgose, policijoje ar valstybės administracijoje.

3. Jokia šio straipsnio nuostata nesuteikia teisės valstybėms, Tarptautinės darbo organizacijos 1948 m. Konvencijos dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo Šalims, priimti įstatymų galios aktų, ribojančių nurodytoje Konvencijoje numatytas garantijas, arba taikyti įstatymą taip, kad šios garantijos būtų ribojamos.

9 straipsnis

Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta kiekvieno žmogaus teisę į socialinę apsaugą, įskaitant socialinį draudimą.

10 straipsnis

Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta, kad:

1. Šeimai, kuri yra natūrali ir pagrindinė visuomenės ląstelė, turi būti teikiama kuo didesnė apsauga ir pagalba, ypač tuomet, kai ji yra kuriama, ir tol, kol ji yra atsakinga už nesavarankiškų vaikų išlaikymą ir auklėjimą. Santuoka turi būti sudaroma laisvu būsimųjų sutuoktinių sutikimu.

2. Ypatinga apsauga turi būti teikiama motinoms per pagrįstą laiko tarpą iki gimdymo ir po jo. Dirbančios motinos tuo laikotarpiu turi gauti mokamas atostogas arba atostogas ir pakankamas socialinės paramos išmokas.

3. Specialių apsaugos ir pagalbos priemonių turi būti imamasi visų vaikų ir jaunuolių atžvilgiu, be jokio diskriminavimo dėl jų kilmės arba dėl kokio nors kito požymio. Vaikai ir jaunuoliai turi būti ginami nuo ekonominio ir socialinio išnaudojimo. Už vaikų samdymą darbui, kenksmingam jų dorovei ir sveikatai ar pavojingam jų gyvybei arba galinčiam pakenkti jų normaliam vystymuisi, turi būti baudžiama pagal įstatymą. Valstybė taip pat turi nustatyti amžiaus ribas, kad jaunesnių negu nustatyto amžiaus vaikų samdomas darbas būtų draudžiamas ir už jį būtų baudžiama pagal įstatymą.

11 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta kiekvieno teisę į pakankamą savo ir savo šeimos gyvenimo lygį, įskaitant teisę turėti pakankamai maisto, drabužių ir būstą, taip pat į nuolatinį gyvenimo sąlygų gerinimą. Valstybės, šio Pakto Šalys, imasi reikiamų priemonių, kad būtų užtikrintas šios teisės įgyvendinimas, pripažindamos, jog svarbią reikšmę tam turi laisvu sutikimu grindžiamas tarptautinis bendradarbiavimas.

2. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažindamos pagrindinę kiekvieno žmogaus teisę būti apsaugotam nuo bado, pavieniui ir bendradarbiaudamos tarptautiniu mastu imasi priemonių, įskaitant konkrečias programas, kurių reikia siekiant:

a) pagerinti maisto produktų gamybos, laikymo ir skirstymo būdus plačiai naudojantis technikos ir mokslo žiniomis, skleidžiant žinias apie mitybos principus ir tobulinant arba reformuojant žemės ūkio sistemas, kad būtų kuo veiksmingiau išgaunami ir naudojami gamtos ištekliai;

b) užtikrinti teisingą pasaulinių maisto atsargų skirstymą pagal poreikius ir atsižvelgiant tiek į importuojančių, tiek į eksportuojančių maisto produktus šalių problemas.

12 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta kiekvieno žmogaus teisę turėti kuo geriausią fizinę ir psichinę sveikatą.

2. Priemonės, kurių valstybės, šio Pakto Šalys, imasi šiai teisei visiškai įgyvendinti, turi apimti priemones, kurių reikia siekiant užtikrinti:

a) kad mažiau gimtų negyvų kūdikių, sumažėtų kūdikių mirtingumas ir kad vaikai augtų sveiki;

b) kad visais aspektais gerėtų aplinkos ir gamybos higiena;

c) epideminių, endeminių, profesinių bei kitokių ligų profilaktiką, gydymą ir kontrolę;

d) kad būtų sudarytos sąlygos, užtikrinančios visiems medicinos paslaugas ir medicininę priežiūrą susirgus.

13 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta kiekvieno žmogaus teisę į mokslą. Jos sutaria, jog švietimo tikslas – siekti, kad žmogaus asmenybė visapusiškai vystytųsi ir suvoktų savo orumą, taip pat didinti pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms. Jos taip pat sutaria, kad išsimokslinimas turi suteikti visiems žmonėms galimybę tapti naudingais laisvos visuomenės dalyviais, padėti ugdyti savitarpio supratimą, pakantumą ir draugystę tarp visų tautų, visų rasinių, etninių bei religinių grupių ir prisidėti prie Jungtinių Tautų vykdomos taikos palaikymo veiklos plėtojimo.

2. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta, kad siekiant visiškai įgyvendinti šią teisę:

a) pradinis mokymas turi būti visiems privalomas ir nemokamas;

b) įvairių formų vidurinis mokslas, įskaitant techninį ir profesinį vidurinį mokymą, turi būti atviras bei prieinamas visiems imantis visų reikiamų priemonių, visų pirma palaiptui įvedant nemokamą mokslą;

c) aukštasis mokslas turi būti vienodai prieinamas visiems pagal kiekvieno gabumus, imantis visų reikiamų priemonių, visų pirma palaiptui įvedant nemokamą mokslą;

d) pagrindinis lavinimas tų asmenų, kurie nėra išjęę arba baigę viso pradinio mokslo kurso, turi būti skatinamas ir intensyvinamas;

e) turi būti aktyviai plėtojamas visų pakopų mokyklų tinklas, turi būti įdiegta atitinkama stipendijų sistema ir nuolat gerinamos materialinės dėstytojų sąlygos.

3. Valstybės, šio Pakto Šalys, išipareigoja gerbti tėvų ir atitinkamais atvejais – teisėtų globėjų laisvę parinkti savo vaikams ne tik valstybės institucijų įsteigtas mokyklas, bet ir kitas mokyklas, atitinkančias tą mokslo reikalavimų minimumą, kuris gali būti valstybės nustatytas arba patvirtintas, ir užtikrinti religinį bei dorovinį savo vaikų auklėjimą pagal savo pačių įsitikinimus.

4. Jokia šio straipsnio nuostata neturi būti aiškinama kaip ribojanti asmenų ar institucijų laisvę steigti mokymo įstaigas ir joms vadovauti, jeigu visuomet laikomasi principų, išdėstytų šio straipsnio 1 dalyje, ir reikalavimo, kad tokiose įstaigose suteikiamas išsimokslinimas turi atitikti minimalius valstybės nustatytus standartus.

14 straipsnis

Kiekviena valstybė, šio Pakto Šalis, kuri, tapdama šio Pakto Šalimi, neįstengė savo pagrindinėje teritorijoje arba kitose jos jurisdikcijai priklausančiose teritorijose įvesti privalomo nemokamo pradinio mokymo, išipareigoja per dvejus metus parengti ir priimti išsamų priemonių planą, kad palaiptui – per tiek metų, kiek pagrįstai turi būti nustatyta tame plane, – būtų įgyvendintas privalomo visuotinio nemokamo pradinio mokymo principas.

15 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta kiekvieno žmogaus teisę:
 - a) dalyvauti kultūriniame gyvenime;
 - b) naudotis mokslo pažangos ir jos praktinio taikymo laimėjimais;
 - c) naudotis dvasinių ir materialinių interesų, atsirandančių sukūrus kokius nors mokslo, literatūros ar meno darbus, kurių autorius jis yra, apsauga.
2. Priemonės, kurių valstybės, šio Pakto Šalys, imasi, siekdamos užtikrinti šios teisės visišką įgyvendinimą, apima ir tas, kurių būtinai reikia mokslo ir kultūros išsaugojimui, plėtojimui ir sklaidai.
3. Valstybės, šio Pakto Šalys, įsipareigoja gerbti laisvę, kurios būtinai reikia moksliniams tyrimams ir kūrybinei veiklai.
4. Valstybės, šio Pakto Šalys, pripažįsta naudą, kurią duoda tarptautinių ryšių ir bendradarbiavimo skatinimas bei plėtojimas mokslo ir kultūros srityse.

IV DALIS

16 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, įsipareigoja pagal Pakto šios dalies nuostatas pateikti ataskaitas apie tai, kokių jos imasi priemonių ir kas jau padaryta, kad būtų užtikrintas šiame Pakte pripažįstamų teisių laikymasis.
2. a) Visos ataskaitos pateikiamos Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, kuris siunčia jų kopijas Ekonominėi ir Socialinei reikalų Tarybai apsvarstyti pagal šio Pakto nuostatas.
- b) Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius taip pat siunčia specializuotosioms agentūroms valstybių, šio Pakto Šalių, kurios kartu yra tų specializuotųjų agentūrų narės, ataskaitų kopijas arba kurias nors atitinkamas jų dalis, jei tos ataskaitos arba jų dalys siejasi su kokiais nors klausimais, priklausančiais minėtų agentūrų kompetencijai pagal jų steigiamuosius aktus.

17 straipsnis

1. Valstybės, šio Pakto Šalys, savo ataskaitas pateikia etapais pagal programą, kurią Ekonominė ir Socialinė Taryba parengia per vienerius metus nuo šio Pakto įsigaliojimo, pasikonsultavusi su valstybėmis, šio Pakto Šalimis, ir suinteresuotomis specializuotosiomis agentūromis.
2. Ataskaitose gali būti nurodomi veiksniai ir kliūtys, trukdantys šioms valstybėms visiškai įvykdyti šiame Pakte numatytus įsipareigojimus.
3. Jeigu valstybė, šio Pakto Šalis, Jungtinių Tautų ar kuriai nors specializuotajai agentūrai atitinkamus duomenis jau pateikė, tai nereikia jų kartoti, ir pakanka tik tikslios nuorodos į tuos duomenis.

18 straipsnis

Atlikdama savo pareigas pagal Jungtinių Tautų Chartiją žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių srityje, Ekonominė ir Socialinė Taryba gali sudaryti susitarimus su specializuotosiomis agentūromis, kad jos teiktų jai pažangos, padarytos įgyvendinant šio Pakto nuostatas, skirtas jų veiklos sričiai, ataskaitas. Šiose ataskaitose gali būti smulkiai informuojama apie specializuotųjų agentūrų kompetentingų padalinių priimamus nutarimus ir rekomendacijas dėl šios veiklos vykdymo.

19 straipsnis

Ekonominė ir Socialinė Taryba valstybių pagal 16 ir 17 straipsnius pateiktas ataskaitas ir specializuotųjų agentūrų pagal 18 straipsnį pateiktas žmogaus teisių įgyvendinimo ataskaitas gali perduoti Žmogaus teisių komisijai, kad ji jas išnagrinėtų, pateiktų bendras rekomendacijas arba prireikus su jomis susipažintų.

20 straipsnis

Valstybės, šio Pakto Šalys, ir suinteresuotos specializuotosios agentūros gali pateikti Ekonominėi ir Socialinei Tarybai pastabų dėl bet kurios bendros rekomendacijos, pateiktos pagal 19 straipsnį, arba dėl nuorodos į tokią bendrą rekomendaciją bet kuriame Žmogaus teisių komisijos pranešime arba bet kuriame ten nurodytame dokumente.

21 straipsnis

Ekonominė ir Socialinė Taryba gali kartkartėmis pateikti Generalinei Asamblėjai pranešimus su bendro pobūdžio rekomendacijomis ir su trumpai išdėstytais iš valstybių, šio Pakto Šalių, ir iš specializuotųjų agentūrų gaunamais duomenimis, kokių priemonių imtasi ir kas jau padaryta, kad visuotinai būtų laikomasi šiame Pakte pripažįstamų teisių.

22 straipsnis

Ekonominė ir Socialinė Taryba gali atkreipti kitų Jungtinių Tautų institucijų, jų pagalbinių tarnybų ir specializuotųjų agentūrų, teikiančių techninę pagalbą, dėmesį į kiekvieną klausimą, kylantį dėl šioje Pakto dalyje minimų pranešimų bei ataskaitų, kurios toms tarnyboms gali praversti, kiekvienai iš jų pagal savo kompetenciją sprendžiant, kokios tarptautinio pobūdžio priemonės galėtų padėti veiksmingai ir nuosekliai įgyvendinti šį Paktą.

23 straipsnis

Valstybės, šio Pakto Šalys, susitaria, kad tarptautinės priemonės, turinčios užtikrinti šiame Pakte pripažįstamų teisių įgyvendinimą, apima tokias priemones kaip konvencijų sudarymas, rekomendacijų priėmimas, techninės pagalbos teikimas, regioninių ir techninių pasitarimų kartu su suinteresuotomis vyriausybėmis organizavimas konsultacijų ir tyrimų tikslais.

24 straipsnis

Jokia šio Pakto nuostata neturi būti aiškinama kaip ribojanti Jungtinių Tautų Chartijos ir specializuotųjų agentūrų nuostatas, kurios nustato atitinkamas Jungtinių Tautų įvairių institucijų ir specializuotųjų agentūrų pareigas šio Pakto reguliuojamais klausimais.

25 straipsnis

Jokia šio Pakto nuostata neturi būti aiškinama kaip ribojanti neatimamą visų tautų teisę visiškai ir laisvai disponuoti ir naudotis savo gamtos turtais bei ištekliais.

V DALIS

26 straipsnis

1. Šį Paktą gali pasirašyti visos valstybės, Jungtinių Tautų arba jos specializuotųjų agentūrų narės, Tarptautinio Teisingumo Teismo statuto narės, taip pat kiekviena kita valstybė, kurią Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja pakviečia tapti šio Pakto Šalimi.

2. Šis Paktas turi būti ratifikuojamas. Ratifikavimo dokumentai deponuojami Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

3. Prie šio Pakto gali prisijungti kiekviena valstybė, nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

4. Prisijungiama prisijungimo dokumentą deponuojant Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

5. Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius visoms šį Paktą pasirašiusioms arba prie jo prisijungusioms valstybėms praneša apie kiekvieną deponuotą ratifikavimo arba prisijungimo dokumentą.

27 straipsnis

1. Šis Paktas įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui buvo deponuotas trisdešimt penktas ratifikavimo arba prisijungimo dokumentas.

2. Kiekvienai valstybei, kuri ratifikuoja šį Paktą arba prie jo prisijungia po to, kai buvo deponuotas trisdešimt penktas ratifikavimo arba prisijungimo dokumentas, šis Paktas įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo jos pačios ratifikavimo arba prisijungimo dokumento deponavimo dienos.

28 straipsnis

Šio Pakto nuostatos visoms federacinių valstybių dalims taikomos be jokių apribojimų ar išimčių.

29 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šio Pakto Šalis, gali siūlyti pakeitimus ir pateikti juos Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui. Generalinis Sekretorius visus pasiūlytus pakeitimus paskui siunčia valstybėms, šio Pakto Šalims, ir prašo jam pranešti, ar jos pritaria, kad būtų sušaukta valstybių, šio Pakto Šalių, konferencija tiems siūlymams apsvarstyti ir už juos balsuoti. Jeigu bent trečdalis valstybių, šio Pakto Šalių, pritaria tokios konferencijos sušaukimui, Generalinis Sekretorius ją sušaukia Jungtinėms Tautoms remiant. Kiekvienas pakeitimas, kurį priima dauguma konferencijoje dalyvavusių ir balsavusių valstybių, šio Pakto Šalių, pateikiamas tvirtinti Jungtinių Tautų Generalinei Asamblėjai.

2. Pakeitimai įsigalioja, kai juos patvirtina Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja ir priima trys trečdaliai valstybių, šio Pakto Šalių, pagal savo atitinkamas konstitucines procedūras.

3. Įsigalioję pakeitimai tampa privalomi toms valstybėms, šio Pakto Šalims, kurios juos priėmė, o kitoms valstybėms, šio Pakto Šalims, lieka privalomos šio Pakto nuostatos ir visi pirmesni pakeitimai, kuriuos jos yra priėmusios.

30 straipsnis

Nepriklausomai nuo pranešimų, pateikiamų pagal 26 straipsnio 5 dalį, Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius visoms valstybėms, nurodytoms to paties straipsnio 1 dalyje, praneša:

a) apie visus šio Pakto pasirašymo, ratifikavimo ir prisijungimo prie jo pagal 26 straipsnį atvejus;

b) šio Pakto įsigaliojimo pagal 27 straipsnį datą ir 29 straipsnyje numatytų pakeitimų įsigaliojimo datą.

31 straipsnis

1. Šis Paktas, kurio tekstai anglų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški, deponuojamas Jungtinių Tautų archyve.

2. Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius patvirtintas šio Pakto kopijas nusiunčia visoms 26 straipsnyje nurodytoms valstybėms.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai savo vyriausybių įgalioti asmenys pasirašo šį Paktą, pateikiamą pasirašyti tūkstantis devyni šimtai šešiasdešimt šeštųjų metų gruodžio devynioliktąją dieną Niujorke.
